

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЗ «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
ІСТОРИКО-ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА УКРАЇНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ І
МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН**

**ЛІНГВІСТИКА Й ЛІНГВОДИДАКТИКА: ЗДОБУТКИ І
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

06–07 грудня 2024 року

**МАТЕРІАЛИ
ЮВІЛЕЙНОЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ
МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ**

Одеса – 2024

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЗ «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
ІСТОРИКО-ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА УКРАЇНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ І
МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН**

**ЛІНГВІСТИКА Й ЛІНГВОДИДАКТИКА: ЗДОБУТКИ І
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

06–07 грудня 2024 року

**МАТЕРІАЛИ
ЮВІЛЕЙНОЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ**

Одеса – 2024

УДК 801.8 + 811
ББК 81.2(4Укр)я5
Є27

Друк за ухвалою вченої ради ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
(протокол № 7 від 26.12.2024 року)

Редакційна колегія:

Євтушина Т. О. – к.філол.н., доц., доцент кафедри української філології і методики
навчання фахових дисциплін – технічний секретар;

Прокопенко Л. І. – к.пед.н., доц., завідувач кафедри української філології і методики
навчання фахових дисциплін – відповідальний редактор;

Босак Н. Ф. – к.пед.н., доц., доцент кафедри української філології і методики
навчання фахових дисциплін;

Горіна Ж. Д. – к.пед.н., доц., доцент кафедри української філології і методики
навчання фахових дисциплін.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Марчук Л. М. – д.філол.н., проф., завідувач кафедри журналістики Кам'янець-
Подільського національного університету імені Івана Огієнка;

Нагорна Н. В. – к.пед.н., доцент кафедри педагогічної освіти та соціальної
реабілітації Одеського національного університету імені І. І. Мечникова.

Є27 Лінгвістика й лінгводидактика: здобутки і перспективи розвитку: матеріали
Ювілейної Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих науковців (м. Одеса,
06-07 грудня 2024 р.) [Електронне видання]: зб. тез доп. / редкол. Т. О. Євтушина,
Л.І.Прокопенко, Ж.Д.Горіна, Н.Ф.Босак. Одеса: ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», 2024. 187 с.

У збірнику вміщено доповіді учасників Ювілейної Всеукраїнської науково-
практичної конференції молодих науковців «Лінгвістика й лінгводидактика: здобутки і
перспективи розвитку» (м. Одеса, 06-07 грудня 2024 р.). Матеріали збірника можуть бути
корисними для широкої філологічної аудиторії.

*За зміст тез, достовірність цитувань та оригінальність викладення матеріалу
відповідальність несуть автори*

© ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського», 2024
© Автори статей, 2024

<i>Міхєєва Анастасія</i>	
Мовленнєві особливості відгуку на прочитану книжку як жанру соціальних мереж (на матеріалі Facebook)	103
<i>Молчанова Карина</i>	
Вплив емоційного інтелекту викладача на академічну успішність здобувачів освіти	106
<i>Нестерович Юліана</i>	
Аксіологічний компонент концепту «Зрадник» (на матеріалі роману С. Жадана «Інтернат»)	111
<i>Нікітенко Ольга</i>	
Інструменти стимулювання читацької активності здобувачів загальної середньої освіти	116
<i>Пасічник Марія</i>	
Інтелект-карти в роботі над розвитком читацьких компетентностей шестикласників	120
<i>Плечко Антоніна</i>	
Загальна характеристика термінологічних словників із лісництва початку XXI століття	125
<i>Потернак Всеволод</i>	
Неофіційні номінації політиків в українському медіадискурсі (на матеріалі інтернет видань 2014–2023 років)	130
<i>Савостян Марія</i>	
Формування пізнавального інтересу в учнів на уроках української мови	133
<i>Телюк Софія</i>	
Організація роботи семикласників з відеотекстом на уроці української літератури	136
<i>Тимків Анастасія</i>	
Функціонально-стилістичний потенціал метафор російсько-української війни в інтернет-дискурсі	140
<i>Тіяра Катерина</i>	
Мовні домінанти поетичної мови Сергія Жадана	146

Висновки і перспективи подальших досліджень. Отже, емоції мають важливе значення у професійній діяльності вчителя. Високий рівень розвитку емоційного інтелекту викладача сприяє підвищенню мотивації здобувачів освіти до здобуття знань. Це може здійснюватися шляхом створення сприятливої атмосфери на заняттях, розвитку інтересу здобувачів освіти до вивчення нового навчального матеріалу та підтримки емоцій на стабільному рівні. Високий рівень емоційного інтелекту викладача – показник професійної майстерності педагога та гарант його фізичного і ментального здоров'я. Розуміння емоцій різних людей, з якими взаємодіє особистість, є необхідною навичкою, адже ця здатність суттєво впливає на характер стосунків між викладачем та здобувачами освіти, їхню академічну успішність. Уміння самоконтролю є надзвичайно важливим, тому що іноді проста посмішка може позитивно вплинути на емоційний стан здобувачів освіти, закріпити їхній інтерес до нового матеріалу та підвищити рівень їхньої мотивації до успішного оволодіння знаннями.

Література

1. Гоулман Д. Емоційний інтелект / пер з англ. С. Л. Гумецької. Харків : Віват, 2018. 512 с.
2. Емоційний інтелект у діяльності викладача вищої школи, здобувача вищої освіти та практикуючого лікаря / В. І. Федорченко, Т. В. Івахнюк, М. М. Ананьєва та ін. *Актуальні проблеми сучасної медицини: Вісник Української медичної стоматологічної академії*. 2024. Т. 24. № 1. С. 200-204. URL : <https://visnyk-umsa.com.ua/index.php/journal/article/view/971> (дата звернення: 30.11.2024).
3. Косован Г. І. Практичний аспект «Розвиток емоційного інтелекту педагога як важлива передумова ефективного освітнього середовища». URL : <https://vseosvita.ua/library/praktychnyi-aspekt-rozvytok-emotsiinoho-intelektu-pedahoha-iak-vazhlyva-peredumova-efektyvnoho-osvitnoho-seredovyshcha-775752.html> (дата звернення: 01.12.2024).
4. Нова українська школа. Концептуальні засади реформування середньої школи / Л. Гриневич, О. Елькін, С. Калашнікова та ін. 2016. 40 с. URL : <https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf> (дата звернення: 30.11.2024).
5. Троценко О., Пилячик Н. Розвиток емоційного інтелекту майбутніх учителів на заняттях англійської мови у ЗВО. *Молодь і ринок*. 2021. № 9(195). С. 124-129.
6. Mayer J. D. Emotion, intelligence, emotional intelligence / In: J. P. Forgas (Ed.). *The handbook of affect and social cognition*. NJ: Lawrence Erlbaum. 2000. P. 410—431.
7. Mayer J. D., Salovey P., Caruso D. Emotional Intelligence. New ability or eclectic traits? *American Psychologist*. 2008. September. P. 503–517.
8. Mayer J. D., Salovey P., Caruso D. Emotional intelligence meets traditional standards for an intelligence. *Intelligence*. 1999. Vol. 27. P. 267–298.
9. Mayer J. D., Salovey P., Caruso D., Sitarenios G. Modeling and measuring emotional intelligence with the MSCEIT V 2.0. *Emotion*. 2003. №3. P. 97–105.
10. Salovey P., Sluyter D. J. Emotional development and emotional intelligence: Educational implications. New York : Basic Books, 1997. 288 p.

Юліана Нестерович,
здобувач третього (освітньо-наукового)
рівня вищої освіти
кафедри української мови та славістики
Тернопільського національного педагогічного університету
імені Володимира Гнатюка

АКСІОЛОГІЧНИЙ КОМПОНЕНТ КОНЦЕПТУ «ЗРАДНИК» (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ С. ЖАДАНА «ІНТЕРНАТ»)

Анотація: У статті під призмою аксіологічних параметрів проаналізовано особливості актуалізації концепту «зрадник» в романі Сергія Жадана «Інтернат». Виявлено, що згаданий концепт маркований різними ступенями негативної оцінки, спорадично – мінімальним ступенем позитивної.

Ключові слова: категорія оцінки, концептуалізація, структура концепту, лексико-семантичний смисл, актуалізація концепту.

Abstract: The article analyzes the features of the actualization of the concept «traitor» in Serhiy Zhadan's novel «The Boarding School» under the prism of axiological parameters. It is revealed mentioned concept is marked by different degrees of negative assessment, it is marked sporadically by a minimal degree of positive assessment.

Key words: evaluation category, conceptualization, concept structure, lexical-semantic meaning, concept actualization.

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Оцінність є важливою категорією когнітивістики та дотичних до неї наукових дисциплін. Аксіологічний компонент відіграє важливу роль у процесі концептуалізації будь-якого поняття. Невід'ємним складником мислення, важливою категорією прагмалінгвістики вважає оцінний компонент Т. Космеда [3, 15; 3, 88]. У середовищі лінгвоконцептології навіть зародився термін *аксіологічний концепт*, під яким розуміють концепт, що відображає важливі для певного народу цінності, етичні норми, культурні поняття тощо [7, 173]. Концепт «зрадник» уналежнюємо до таких через його широке лексико-семантичне поле, значну репрезентацію в усній народній традиції та літературі. З огляду на антропоцентричну природу концептів та вагому частку суб'єктивності у формах експлікації, дослідження ролі оцінного складника в їхній структурі є перспективним і **актуальним**.

Аналіз наукових досліджень, у яких розглянуто порушену проблему. Аксіологічну природу концептів, форми й способи вираження оцінки в їхній структурі досліджували Т. Космеда, Т. Вільчинська, Ж. Краснобаєва-Чорна, Г. Приходько, С. Сорокін, Є. Безручко та інші. Як основну категорію прагмалінгвістики визначає й аналізує категорію оцінності Т. Космеда [3; 4]. Метод семантико-аксіологічного поля для здійснення концептуального аналізу розробила Т. Вільчинська [1]. Особливостям лінгвофраземної аксіології присвячено праці Ж. Краснобаєвої-Чорної [5]. Оцінний компонент у структурі концептів, поняття аксіологічного концепту досліджували Г. Приходько [6], С. Сорокін [7], Є. Безручко [7] та ін.

Мета статті – виявити та дослідити функційні особливості оцінного складника концепту «зрадник» у романі С. Жадана «Інтернат».

Досягнення мети передбачає реалізацію таких **завдань**:

- *визначити* структуру концепту «зрадник» і *окреслити* його ядерну зону й периферію;

- *виявити* основні лексико-семантичні смисли концепту в романі С. Жадана «Інтернат»;

- *охарактеризувати* аксіологічні особливості різних ступенів позитивної й негативної оцінки виявлених концептуальних смислів.

Викладення основного матеріалу. Лексема *зрадник* має негативне оцінне маркування, тож і відповідний концепт найчастіше характеризують максимальним ступенем негативної оцінки, на відміну від дихотомічного *вірність*. Рідко спостерігаємо винятки, приклади яких відображено у фольклорі й літературі.

У романі С. Жадана «Інтернат» виокремлюємо цікаву закономірність у вияві аксіологічних параметрів аналізованого концепту, що відображається у взаємозв'язку між різними ступенями негативної та позитивної оцінки лексико-семантичних смислів концепту й структури останнього. Так, найчастіше максимальним ступенем негативної оцінки характеризуються ті смисли, які відносимо до приядерної зони концепту, а середнім і мінімальним – ті, які лежать у межах периферії. Цю закономірність можна пояснити негативним оцінним маркуванням самого явища зради, яке найчастіше викликає неприємні асоціації.

Максимальний ступінь негативної оцінки мають концептуальні смисли *‘державний зрадник’, ‘донощик’, ‘симпатик ворога’*. Часто їх уживають у політичному контексті, адже події роману «Інтернат» розгортаються на тлі військової агресії росіян проти українців. Зазвичай персонажі, вчинки яких мають максимальний ступінь негативної оцінки, зраджують свідомо, безпринципно, без жодних докорів сумління, нерідко – заради матеріальної вигоди. Це учні, які воюють проти своїх учителів на стороні загарбника; люди похилого віку, які ностальгують за СРСР; несвідомі громадяни, які вважають росіян «своїми», а українців – «чужими» (ця дихотомія у творі наскрізна). Жахливо те, що межі між «своїми» і «чужими» повсякчас стираються, адже в умовах війни, страху й тотальної недовіри не завжди розумієш, від кого очікувати підступу, на кого можна покластися, хто залишився вірним національним ідеалам, а хто – перейшов на бік ворога. Показовим у цьому контексті є діалог двох українців (!):

«– Навалюють, – відповідає Паша неухважно, не знаючи, як відчититись від цього божевільного з його пакетами.

*– Навалюють, – задоволено повторює старий. – **Наші** можуть.*

– Можуть, – не сперечається Паша.

– Можуть, – радісно сміється старий.

– Ага, – ще раз погоджується Паша.

*– А що ж **ваші** не відповідають? – раптом питає його старий» [2, 232].*

Різко негативно оцінюються у тексті твору батьки, які віддають дітей в інтернат. Такий вчинок іноді можна зрозуміти й пояснити різними чинниками: хворобами, через які діти потребують особливого догляду; скрутним матеріальним становищем батьків тощо. Проте персонажі твору не керуються схожими мотивами, коли приймають це складне рішення. Вони покидають дітей, тому що їм набридло

нести за них відповідальність. Персонажі твору, взагалі, постійно тікають від відповідальності – навіть відповідальності за власне життя.

Середнім ступенем негативної оцінки характеризуються лексико-семантичні смисли концепту, які лежать в межах близької периферії. До них, зокрема, відносимо такі: *‘пристосуванець’*, *‘політично несвідомий громадянин’*, *‘провідник-утікач’*. До цієї ж групи уналежнюємо один концептуальний смисл далекої периферії – *‘боягузлива людина’*. Хоч боягуз і зрадник – це не близькі за значенням поняття, проте через страх люди нерідко зраджують. Але зрада – це завжди вчинок. Багато персонажів роману «Інтернат» не здатні навіть на нього через свою байдужість і пасивність. Вони викликають ще більшу зневагу і осуд, ніж відверті зрадники. Неприємно вражає й те, що серед таких людей є й педагоги, навіть учителі української мови, як-от Паша, головний персонаж твору. Його громадянську позицію, а, точніше, її відсутність, ілюструє дуже промовиста цитата: *«Я сюди нікого не кликав, нікого не виганяв. Я просто роблю свою роботу. Я просто вчу дітей правильно писати. Як на мене, заняття куди важливіше за стояння на блокпостах. Блокпости знесуть, а правила граматики залишаться. Тож до мене жодних претензій»* [2, 155]. Пашу важко назвати зрадником. Іноді здається, що він просто не має кого чи що зраджувати. Паша залишається осторонь усіх важливих подій, які відбуваються в житті його близьких. Він стає одинаком у своїй родині і країні, наче дитина-сирота в інтернаті. З єдиною різницею: Паша сам обрав для себе таке життя. Чоловіка дуже дивують розмови про своїх і чужих, бо для нього всі чужі. Слово *чужий* часто має оцінне маркування ворожості, проте Паша на початку твору не відчуває, що має якихось ворогів. Йому просто до всього байдуже. Головний персонаж роману не просто здійснює мандрівку від дому до інтернату, в якому перебуває його племінник, – він долає шлях від байдужості до самосвідомості і чіткої громадянської позиції.

Нерідко байдужість поєднується зі страхом: *«Знаєш, як у нас прапор зривали?.. Коротше, вони хотіли зірвати, а Ніна не давала. А всі стояли й дивились... Тих, хто зривав, було всього двоє. І одна Ніна. А всі інші просто стояли й дивились. І нічого не робили. Чоловік сто – дивились, нічого не робили»* [2, 168]. Зрештою, лейтмотивом першої частини твору є слова про те, що кожен сам за себе. Недивно, що алегорією такого суспільства є інтернат.

Доволі негативно у творі охарактеризовано продажне кохання, особливо критикуються схожі стосунки з ворогом. Про відсутність будь-яких принципів і конформізм таких людей наступна коротка цитата, у якій персонаж звертається до повії, що готова до стосунків за гроші навіть із загарбниками: *«– Тобі їх усіх шкода, так? Ти з усіма готова спати. – Ну а що? – не розуміє вона»* [2, 217].

Мінімальний ступінь негативної оцінки властивий більшості концептуальних смислів далекої периферії, як-от *‘потайлива людина’*, *‘слабкодух’*. Такі люди викликають недовіру: *«Паша боязко обходить чергову групу, помічає, як недовірливо дивляться на нього бійці»*. Засуджується навіть зрада, скоєна тваринами: *«Кричать до пса. Не віддам, вирішує Паша, нізащо не віддам. Але боєць*

уже шарить кишенями. І дістає звідти замусолений снікерс. Розриває упаковку, надкушує, решту кидає на асфальт, просто під танк. Пес тут-таки зводиться на лапи й, підібгавши хвоста, спускається вниз. Хапає снікерс, пожадливо його ковтає, лягає під машиною, намагаючись не дивитися на Пацу» [2, 79].

Виокремлюємо один концептуальний смисл із **мінімальним ступенем позитивної оцінки**. Це *‘боєць, який відступає’*. Схарактеризувати оцінний компонент цього смислу важко через чималу частку суб’єктивності, якою він маркований. Самі персонажі-військові відчують себе справжніми зрадниками через те, що не мають можливості продовжувати боротьбу: *«...місто здали, залишили разом з усіма, хто там живе, віддали в чужі руки, не втримали, відступили, вилізли з пастки. І добре тим, хто виліз, а як бути тим, хто залишився там, на розстріляних вулицях? Хто їх звідти забере? Що ж ми, кричить він, не опускаючи кулаків, кинули, втекли, залишили місто? Як же те так? Хто буде за це відповідати?»* [2, 21]. Проте об’єктивно їхній вчинок не є зрадою, адже ці військові захищають рідну землю, свій народ, нікому не шкодять і лише виконують наказ командування. Правильна така стратегія чи ні – це інше питання. Можливо, окремі представники командування – теж зрадники, які співпрацюють з ворогом. Але відданість і совісність звичайних солдатів, які щиро переймаються долею цивільних, не може не захоплювати і, звісно, викликає лише позитивну оцінку.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Отже, аксіологічний компонент відіграє важливу роль в актуалізації концепту «зрадник». У романі С. Жадана «Інтернат» аналізований концепт маркований здебільшого негативно, проте його окремі лексико-семантичні смисли можна аналізувати як з об’єктивного, так і з суб’єктивного ракурсів, при цьому їхня оцінка дуже відрізнятиметься. Максимально негативний ступінь оцінки мають концептуальні смисли приядерної зони, зокрема *‘державний зрадник’*, *‘донощик’*, *‘симпатик ворога’*, *‘безвідповідальний батько/мати’*. Середній ступінь негативної оцінки властивий лексико-семантичним смислам близької, рідше далекої периферії, як-от *‘пристосуванець’*, *‘політично несвідомий громадянин’*, *‘провідник-утікач’*, *‘боягуз’*, *‘байдужа людина’*. Мінімальним ступенем негативної оцінки позначено концептуальні смисли далекої периферії, наприклад, *‘потайлива людина’*, *‘слабкодух’*, *‘повія’*. Різною оцінкою маркований лексико-семантичний смисл *‘боєць, який відступає з поля бою’* – від максимально негативної до мінімально позитивної.

Перспективним є аналіз структури концептів із призми аксіологічних параметрів.

Література

1. Вільчинська Т. Концептуалізація сакрального в українській поетичній мові XVII-XVIII ст. : монографія. Тернопіль : Джура, 2008. 424 с.
2. Жадан С. Інтернат. Чернівці : Meridian Czernowitz, 2022. 336 с.
3. Космеда Т. Аксіологічні аспекти прагмалінгвістики: формування і розвиток категорії оцінки : монографія. Львів : Вид-во ЛНУ ім. І. Франка, 2000. 349 с.
4. Космеда Т. Концепти дума, думка в українському мовленні крізь призму аксіологічної прагмалінгвістики. Вісник Львів. ун-ту. Сер. філол. 2004. Вип. 34. Ч. І. С. 367-371.
5. Краснобаєва-

Чорна Ж. Лінгвофраземна аксіологія: парадигмальнокатегорійний вимір : монографія. Вінниця, 2016. 413 с. 6. Приходько Г. Оцінний компонент у семантичній структурі слова. *Вісник Житомирського державного університету. Філологічні студії*. Житомир, 2009. Вип. 45. С. 44-47. 7. Сорокін С., Безручко Є. Вербалізація аксіологічного концепту KADER (ДОЛЯ) у турецькій мовній картині світу. *Закарпатські філологічні студії*. Ужгород, 2022. Вип. 23. Т. 1. С. 171-177.

Ольга Нікітенко,
здобувач (другого) магістерського рівня вищої освіти 1 року
навчання історико-філологічного факкультету
Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
Науковий керівник: к.пед.н., доц. Ж. Д. Горіна

ІНСТРУМЕНТИ СТИМУЛЮВАННЯ ЧИТАЦЬКОЇ АКТИВНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Анотація: У статті окреслено можливі підходи до оновлення змісту мовно-літературної освітньої галузі, які сприяють розвитку критичного мислення здобувачів загальної середньої освіти, забезпечують активізацію їхньої пізнавальної, пошукової, креативної діяльності в умовах дистанційної і змішаної форм навчання. Розглянуто й апробовано графічні інструменти щодо стимулювання читачької активності учнів на уроках української літератури, зокрема технологію кластера і метод «Дерева передбачень (рішень)».

Ключові слова: читачька активність, кластер, «Дерева передбачень (рішень)»

Abstract: The article outlines possible approaches to the updating the content of the linguistic and literary educational field, which contribute to the development of critical thinking of students of general secondary education, ensure the activation of their cognitive, searching, creative activities in the conditions of distance and mixed forms of education. Graphical tools for stimulating students' reading activity in Ukrainian literature lessons in particular, cluster technology and the "Prediction (decision) tree" method, were considered and tested.

Key words: students' reading activity, cluster technology, "Prediction (decision) tree" method

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Модернізація навчального процесу в закладах загальної середньої освіти, зокрема й мовно-літературної освітньої галузі, сьогодні базується на засадах реалізації компетентнісного, інтегрованого, діяльнісного підходу до навчання. Запровадження нових концептуальних ідей Нової української школи, таких інноваційних освітніх технологій, як проєктна технологія, технологія розвитку критичного мислення, які забезпечують активізацію пізнавальної, пошукової діяльності учня, реалізацію навчання через дослідження, так само й уможливають ефективну реалізацію реформ в умовах дистанційної і змішаної форм навчання, що врегульовано законом України «Про освіту» (2017), Концепцією нової української школи (2016) та прописано в проєкті Державного стандарту базової середньої освіти (2019).

Аналіз наукових досліджень, у яких розглянуто порушену проблему. Критичний аналіз наукового і методичного фонду засвідчив, що ефективність

Наукове видання

**ЛІНГВІСТИКА Й ЛІНГВОДИДАКТИКА: ЗДОБУТКИ І
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

06-07 грудня 2024 року

**МАТЕРІАЛИ ЮВІЛЕЙНОЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ**

Збірник тез доповідей

Рецензенти:

Марчук Л. М. – д.філол.н., проф., завідувач кафедри журналістики Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка;

Нагорна Н. В. – к.пед.н., доцент кафедри педагогічної освіти та соціальної реабілітації Одеського національного університету імені І. І. Мечникова.

Технічний секретар – Тетяна Євтушина

Формат 60х90/16.

УМ.-ДРУК. АРК. 6